

Optantens Frihed for tydsk Militærpligt taber imidlertid sin Betydning ved den Omstændighed, at Begjæringen om Naturalisation ikke har været frivillig, men er fremkaldt ved Truselen om Udvisning. Spørgsmaalet er derfor, om den preussiske Regjering har været berettiget til at anvende denne Trusel. Maa dette Spørgsmaal besvares benægtende, ere baade de Optanter, der have givet efter for Truselen og derfor nu som preussiske Underaatter ere indlemmede i den preussiske Hær, og de Optanter, der ikke have givet efter, og mod hvem Truselen nu bringes til Udførelse, krænkede i deres Rettigheder, og den danske Stats Forpligtelse til at paatale dette er dermed givn.

Smod den fra dansk Side gjorte Paastand, at de med Tydskland indgaaede Overenskomster sikrede Optanterne imod en Udvisning af den heromhandlede Art, er der fra tydsk Side gjort to Indvendinger gjældende. Den ene er fremsat i den tydske Gesandts Meddelelse af 20de Februar og gaar ud paa, at de om Optanterne indgaaede Overenskomster i hvert Fald ikke kunne indrømme disse flere Rettigheder end dem, der tilkomme enhver anden Udlænding, og at de derfor ligesom enhver anden Udlænding til enhver Tid kunne udvises. Den anden findes i den i „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ indeholdte Fremstilling og gaar endnu videre, forsaavidt det her endog hævdes, at Optanterne med Hensyn til Afgang til at have Bopæl i Slesvig staa under ringere Billaar end andre Udlændinge. Det skal nemlig følge af Optionens Væsen og historiske Opfattelse, at Optanterne ikke blot maa tage Bolig i det Land, for hvilket de optere, men ogsaa, at en Tilbageflytning som danske Underaatter for bestandig maa være dem negtet. Med andre Ord: den Afgang, andre Udlændinge have til at tage Bolig i Slesvig, skal ikke tilkomme Optanterne. Naar den hidtil har været indrømmet dem i Slesvig, skal dette bero paa Koncessioner, der staa i Strid med Optionens Princip. Udvalget kan ikke skjønne, at nogen af disse Indvendinger formaar at afkræfte den danske Paastand.

Naar det til Forsvar for Ordren af 7de Januar gjøres gjældende, at de danske Optanter i Slesvig ikke kunne gøre Krav paa flere Rettigheder end andre Udlændinge, og derfor ligesaa fuldt som disse ere underkastede den preussiske Stats Udvisningsret, er der herved ikke blot set bort fra en nærmere Prøvelse af, hvad der er det virkelige Indhold af de om Optanterne indgaaede Overenskomster, men det er tillige forudsat, at der ved den almindelige Folket er hjemlet den enkelte Stat en Udvisningsret i et Omfang, hvis Konsekventer man blot behøver at gøre sig klare for at se deres Uforenelighed med det Samkvem mellem Staterne, der har udviklet sig i Nutiden. Den Stat, der vilde tillægge sig og bringe til Udførelse en Ret til at udvise Fremmede, aldeles ubunden i Henseende til Omfang og Betingelser, vilde opstille et Princip, hvis almindelige Gjennemførelse vilde føre til en saadan gjensidig Uffpærring, som under Nutidens Kulturforhold vilde være en Umulighed. En saadan Tanke fører tilbage til internationale Tilstande, som forlængst ere forsvundne, og Udvalget føler sig overbevist om, at en stor Kulturstat som Tydskland vilde være den Første til at afvise Tanken om Muligheden af et saadant Forhold. Men kan der ved Spørgsmaalet om Besvielse til Udvisning efter almindelig Folket ikke ses bort fra det Omfang, hvori den bringes til Anvendelse, og det Formaal, den tilsigter, saa vil det ved Bedømmelsen af Ordren af 7de Januar ikke kunne lades ude af Betragtning, at Foranstaltningen paa den ene Side er en exceptionel alene mod danske Underaatter rettet, at den paa den anden Side, hvis et større Tal af disse fastholder den danske Nationalitet, bliver ikke en individuel Forholdsregel, men en Masseudvisning, og endelig, at dens Diemed er at tvinge Optanterne til at opgive deres utvivlsomme ved Wiener-Fredstraktaten tilfikkede Ret: at bevare det danske Underaatsforhold og de dermed forbundne Rettigheder. I det indre Statsforhold er det ikke tvivlsomt, at selv Trusler om Foretagelsen af i og for sig berettigede Handlinger kunne være uberettigede paa Grund af det Diemed, hvori de fremfættes. I det folkeretlige Forhold vil man ikke kunne afvise en lignende Dom med